GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACŢIUNEA ŞI ADMINISTRAŢIUNEA: BRAŞOVŬ, piaţa mare Nr. 22.

„GAZETA“ IESE ÎN FIECARE ḌI.

Pe unŭ anŭ 12 fior., pe şése lunĭ 6 fior., pe trei lunĭ 3 fior.
România şi străinătate:
Pe anŭ 40 fr., pe şése lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 francĭ.

ANULŬ XLVIII.

SĔ PRENUMERĂ:
la poşte, la librării şi pe la dd. corespondenţĭ.

ANUNCIURILE:
O seriă garmondŭ 6 cr. şi timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ. — Manuscripte nu se retrămitŭ.

Nr. 139. *Sâmbătă, 22 Iunie, (4 Iuliu).* 1885.

Nou abonamentŭ
la
„Gazeta Transilvaniei.“

Cu 1 Iuliu st. v. 1885 se începe unŭ nou abonamentŭ, la care invitâm pe toţĭ onoraţii amicĭ şi sprijinitorĭ aĭ fóiei nóstre.

Preţulŭ abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria:

pe trei lunĭ **3 fl.**
„ şése „ **6** „
„ unŭ anŭ **12** „

Pentru România şi străinătate:

pe trei lunĭ **10 francĭ**
„ şése „ **20** „
„ unŭ anŭ **40** „

NB. Preţurile acestea le-amŭ ficsatŭ spre a uşurá abonanţilorŭ noştri din România plata abonamentului, fără a mai socoti agiulŭ.

Rugămŭ pe domnii abonenţĭ, ca sĕ binevoiáscă a-şi reînoi de cu vreme abonamentulŭ, ca sĕ nu se întrerupă espediţiunea ḍiarului.

Domnii ce se vorŭ aboná din nou sĕ binevoéscă a arĕta şi posta ultimă.

Administraţinea „Gazetei Transilvaniei.“

Braşovŭ, 21 Iunie (3 Iuliu) 1885.

Astăḍĭ vorbescŭ încă mai numai foile ungurescĭ de forma dualistică a monarchiei habsburgice pretinḍĕndŭ, că acésta trebue sĕ se susţină cu orĭce preţŭ, pentru că numai concentrându-se puterea de statŭ în Pesta ca şi în Viena potŭ sĕ se înţelégă aceste douĕ centre asupra afacerilorŭ comune ale monarchiei.

In Austria pressa se ocupă mai puţinŭ de dualismŭ şi se observă bine, că factorii de acolo, mai multŭ se ferescŭ de dualismŭ, decâtŭ se îngrijescŭ ca sĕ-lŭ susţină. Sémte aḍĭ fiecine în Austria, că cabinetulŭ Taaffe şi cu maioritatea lui pregătescŭ nisce schimbărĭ esenţiale în interiorulŭ părţii de dincolo a monarchiei, carĭ vorŭ da şi formei dualistice de aḍĭ o altă turnură şi de aceea ei nu se ocupă atâtŭ cu idea dualismului câtŭ mai multŭ cu idea federalismului viitorŭ austriacŭ.

Cea mai bună ilustraţiune a situaţiunii, ce o prepară politica autonomică a guvernului din Austria, ni-o oferă cestiunea, că în ce haină au sĕ se presinte în viitorŭ bancnotele băncii austro-ungare.

Scimŭ, că după multe stăruinţe, în alŭ doilea deceniu alŭ pactului dualisticŭ, Ungurii au isbutitŭ de-a divisá şi banca privilegiată a împărăţiei în douĕ şi că în urma acésta ca semnŭ visibilŭ alŭ dualismului băncii, bancnotele ei sĕ apărescŭ pe o parte cu textŭ nemţescŭ, pe altă parte cu textŭ ungurescŭ.

Cehii pretindŭ acum, cu totŭ dreptulŭ, ca partea bancnotelorŭ numite cu textulŭ nemţescŭ sĕ fiă modificată astfelŭ ca sĕ apară pe ea şi unŭ textŭ în limba cehică, şi în consecinţă vorŭ cere şi Polonii, Slovenii şi Românii sĕ li-se respecte dreptulŭ lorŭ de limbă.

Astfelŭ când se vorŭ încheia din nou actele băncii austro-ungare, se prevede, că se va schimba forma bancnotelorŭ; pe o parte ele vorŭ avé numai textŭ ungurescŭ, — de care deocamdată Cehii nu voescŭ sĕ se atingă, lăsându'lŭ în grija Maghiarilorŭ şi a celorlalte naţionalitaţĭ, ér pe cealaltă parte vorŭ înfăţişa prin diferite texturĭ conglomeratulŭ naţiunilorŭ egalŭ îndreptăţite din Austria. Aşadér de-o parte centralismŭ, ér de altă parte federalismŭ.

Eată icóna situaţiunei înaintea reînoirii pactului financiarŭ şi economicŭ între Ungaria şi Austria, care espiră în 1887.

Ḍiarulŭ polonŭ „Przeglond“, ḍicea mai dĕunăḍĭ cu alte cuvinte, că nu înţelege de ce sĕ nu pótă sustá unitatea statului şi atuncĭ când bancnotele vorŭ avé pe lângă textulŭ germanŭ şi textulŭ cehicŭ, polonŭ ş. a.

Organulŭ guvernului ungurescŭ „P. Lloyd“ rĕspunde fóiei polóne, însĕ slabŭ de totŭ, căcĭ îĭ lipsescŭ argumentele. Totŭ ce aduce înainte se mărginesce la îngrijirea, ca nu cumva sĕ se slăbéscă funcţionarea puterilorŭ centrale din Peşta şi din Viena.

Ne tememŭ de federalismŭ, ḍicŭ Ungurii, dér ei arŭ trebuí sĕ scie, că tendinţa desvoltării gradate în lume este, ca din douĕ texturĭ, sĕ se facă trei, patru şi mai multe — după trebuinţă.

Conflictulŭ vamalŭ dintre România şi Francia.

Guvernulŭ francesŭ găsise cu cale în sesiunea parlamentară din anulŭ acesta sĕ aducă o lege, mărindŭ îndoită taxa vamală pe cerealele române, fără sĕ ţiă sémă de favorurile ce le oferise guvernulŭ românŭ mărfurilorŭ francese, ca naţiunei celei mai favorisate, deşi Francia n'avea nicĭ o convenţiune comercială încheiată cu România. In faţa acestei mĕsurĭ, prin care se lovea esportulŭ de cereale române, guvernulŭ românŭ aduse în parlamentŭ o lege, prin care se dispuse întroducerea tarifului autonomŭ vamalŭ din 1876, şi legea s'a votatŭ. Guvernulŭ francesu, care scia că la 1 Iuliu n. intră în vigóre tarifulŭ autonomŭ şi astfelŭ mărfurile francese vorŭ fi supuse la intrare în România unei taxe vamale de 50%, a intrevenitŭ prin ambasadorulŭ francesŭ din Bucurescĭ d. Ordéga pe lângă guvernulŭ românŭ, ca sĕ scutéscă mărfurile francese de acéstă lovitură séu celŭ puţinŭ sĕ nu fie atâtŭ de aspră. Tóte încercările guvernului francesŭ au fostŭ zadarnice şi tarifulŭ autonomŭ a întratŭ la 1 Iuliu în vigóre. Şi nicĭ nu putea fi altfelŭ, când comercianţii de cereale din Marsilia strigau, ca sĕ se opréscă importarea în Francia a cerealelorŭ române. Foile francese şi-au luatŭ refugiulŭ până la ameninţarĭ faţă cu România şi ca dovadă sĕ arătămŭ ce scrie „Journal des Débats“:

»Aicĭ e vorba de o lege de represalii, ca rĕspunsŭ la legea francesă, care a mărĭtŭ vama pentru cerealele române. Deputaţii şi senatorii noştri n'au prevĕḍutŭ acésta séu nu le-a păsatŭ de acésta. Ambasadorulŭ nostru din Bucurescĭ este însărcinatŭ sĕ facă paşĭ, pentru ca sĕ obţină dela guvernulŭ românŭ o tractare mai blândă. Aceste mĕsurĭ se baséză în prima liniă pe unŭ dreptŭ. Tractatulŭ de comerţŭ ce s'a încheiatŭ la 1861 între Franţa şi Turcia şi care espiră la 1889, stipuléză pentru importulŭ francesŭ o vamă de 8%. Acestŭ tratatŭ se aplica la începutŭ asupra Moldovei-Valahiei şi legalŭ este chiar şi aḍĭ. Elŭ nu s'a pututŭ abroga nicĭ prin declararea independenţei României, nicĭ prin legile române din 1876 şi 1878, care pentru Ftancia nu suntŭ valabile.“

Fóia francesă pré se grăbesce provocându-se la tractatulŭ din 1861. Aḍĭ România e regatŭ independentŭ şi cumcă acelŭ tractatŭ n'are aḍĭ nicĭ o valóre ce privesce pe România şi că legile române din 1876 şi 1878 suntŭ valabile şi pentru Francia, guvernulŭ românŭ a doveditŭ prin aplicarea tarifului autonomŭ, refusândŭ orĭ-ce favorurĭ mărfarilorŭ francese. Cu acelaşĭ dreptŭ îşĭ apĕră România interesele sale, cu care şi le apĕră Francia. Că România a procedatŭ corectŭ, o spune »L'Indépendance Belge«:

»Legile cele nouĕ francese, care mărescŭ vama la intrare în Franţa pe cerealele şi vitele române, lovescŭ de sigurŭ singurile producte ce le trimetea România în Franţa. Cabinetulŭ românŭ usândŭ de represalii, de sigurŭ legitime, a retrasŭ Fr[illegible] tractarea naţiunei celei mai favorisate. Din causa acésta, destule vii reclamaţiunĭ din partea cabinetului francesŭ. Ministrulŭ Franţei la Bucurescĭ, d. Ordéga, a fostŭ însărcinatŭ a înmâna guvernului românŭ o notă verbală, prin care protestă oficială în contra refusului României de a continua cu Franţa regimulŭ comercialŭ de mai'nainte. Nu scimŭ încă ce rĕspunsŭ a datŭ România, dar orĭ cum amŭ luá lucru, nu s'ar puté desaprobá refusulŭ ei. Dacă Franţa are sĕ se plângă de o tractare prejudiţiabilă intereselorŭ sale, greşala se datoresce numai protecţioniştilorŭ sĕi şi deplorabilei lorŭ politice vamale.«

Nu mai puţină dreptate dă României şi corespondentŭ din Bucurescĭ alŭ lui »Pester Lloyd,« care ḍice, că precum a fostŭ îndreptăţită Francia sĕ duplice vama pe cereale, totŭ aşa şi România a fostŭ în dreptŭ sĕ înlăture legea vamală din 1878 cu privire la Franţa; pentru acésta România nu se póte face responsabilă, ci Franţa care a făcutŭ imposibilă încheiarea unui tractatŭ de comerţŭ cu România prin aceea, că a cerutŭ dela guvernulŭ românŭ concesiunĭ contrare actualei constituţiunĭ a ţĕrii.'

Astfelŭ stă lucrulŭ cu conflictulŭ vamalŭ dintre România şi Franţa. Tarifulŭ vamalŭ autonomŭ a începutŭ a se aplica pe mărfurile francese dela 1 Iuliu n. şi Franţa va fi nevoită sĕ dórmă cum şi-a aşternutŭ.

SCIRILE ḌILEI.

Ministrulŭ ungurescŭ de comerciu a declaratŭ de sănătoşĭ porcii înapoiaţĭ ca bolnavĭ din Steinbruch şi internaţĭ în Sibiiu, permiţĕndŭ însĕ vĕnḍarea lorŭ numai în Sibiiu. In contra acestei restricţiunĭ a vĕnḍĕrii, proprietarii, fiindcă în Sibiiu li se dă numai 20 cr. de chilo, au făcutŭ recursŭ la ministru, care însĕ şi-a menţinutŭ restricţiunea.

—0—

Ni se comunică de lângă Deva, că postulŭ de pădurarŭ supremŭ cu salarŭ şi accidenţii de 1215 fl., împreunatŭ cu rebonificărĭ pentru escursiunile oficióse, este de ocupatŭ prin alegere la pretură în Orăştiă la 1 Augustŭ n. c. Suplicele au sĕ se aşterná până la 10 Iuliu n. la comitetulŭ silvanalŭ în Deva. Condiţiunile mai precise se potŭ vedé în »Hunyad.« Proprietarii de pădure, carĭ suntŭ mai cu sémă comunele politice, arŭ dori sĕ câştige unŭ bărbatŭ onestŭ, consciu şi laboriosŭ.

—0—

Unŭ altŭ civilisatorŭ alŭ Orientului este şi primatele Simor, care într'unŭ discursŭ alŭ sĕu ţinutŭ în Neuhäusel observă între altele, că locuitorii sĕ esprime totdéuna numai »frumosulŭ nume maghiarŭ' alŭ oraşului »Érsekujvar' şi nu urîciosulŭ nume germanŭ; ar fi mai bine, dacă n'ar esista nicĭ unŭ nume germanŭ. — Noi ḍicemŭ, că ar fi bine ca primatele sĕ-şĭ pună pofta'n cuiu.

—0—

„Ellenzék« îşĭ bate jocă de o carte de firmă a unui blănarŭ germanŭ din Budapesta, care a împărţit'o în publicŭ avĕndŭ forma unei note de bancă de 100 fl. şi numai textŭ germanŭ pe amêndouĕ părţile. Fórte bine observă »Kronst. Ztg.,« că bivolulŭ se înfuriéză la vederea unei materii roşii, ér »Ellenzék« la vederea unui cuvêntŭ nemaghiarŭ.

—0—

Căpitanulŭ cl. I. Iacobŭ Bancea dela regim. de inf. Nr. 31 Macklenburg-Strelitz s'a retrasŭ în pensiune cu domiciliulŭ în Sibiiu, fiindŭ însĕ a se întrebuinţa în casurĭ de mobilisare la comandele pieţei şi la autorităţile militare.

—0—

Comitetulŭ electoralŭ centralŭ alŭ comitatului Braşovŭ face cunoscutŭ, că listele provisorice ale alegĕtorilorŭ dietalĭ din ambele cercurĭ electorale s'au compusŭ şi se potŭ vedea în cancelaria fiecăreĭ comune din 5 Iuliu până în 25 Iuliu. Orĭ-care alegĕtorŭ e în dreptŭ a reclama, dacă găsesce defectuósă compunerea listelorŭ. — Cu acéstă ocasiune întrebămŭ pe comitetŭ: cum de n'a găsitŭ necesarŭ a publicá acéstă însciinţare nu numai în celelalte douĕ foi din locŭ, ci şi în fóia nóstră, fóia Românilor? Orĭ dóră Românii nu mai tragŭ nimicŭ

Ni se scrie cu data 2 Iuliu n.: »Erĭ pe la órele 6½ comuna Leorinţii de lângă Aiudŭ, comit. Albei inferióre, a fostŭ cercetată de o furtună mare cu tunete şi trăsnete. Au fostŭ trăsnite 5 vite, dintre care trei au rĕmasŭ mórte, şi anume unŭ bou şi două vacĭ, care preţuiau vr'o 350 fl.« — P. S.

—0—

La 30 Iuniu s'a descărcatŭ peste ţinutulŭ Pestei o furtună violentă. Plóia era aşa de désă şi stropii atâtŭ de marĭ, încâtŭ abia puteai vedea în depărtare de trei paşĭ. Grindină a cădutŭ puţină. Ramurile pomilorŭ au fostŭ rupte, Acaţii de grosimea braţului au fostŭ scoşĭ din rădăcină. Unŭ băétŭ de 14 anĭ se îneca în Dunăre neputêndŭ sĕ iasă la ţĕrmŭ din causa orcanului. O mulţime de pimniţe au fostŭ inundate, pricinuindu-se şi alte pagube.

—0—

»Revista literară maghiară« din Budapesta va începe cu 1 Iuliu a publică — află »Românulŭ« — unŭ studiu alŭ d-lui Hunfalvy: »Cum scriu istoria Rumunii.« (»A rumun történetirásrol«). Ca basă a studiului d-lui Hunvalvy, va servi scrierea d-lui profesorŭ Xenopol tradusă în limba francesă. D-lŭ Hunvalvy voiesce a combate modulŭ arbitrarŭ, în care s'ar scrie opurile istorice la Românĭ.

—0—

»L'Indépendance roumaine,« — reproducêndŭ din »Kol. Köz.« articolulŭ în care acéstă fóiă, entusiasmată că contele Teleki ar fi desemnatŭ ca ambasadorŭ în Bucurescĭ, dicea că acesta are sĕ pună la regulă pressa din România şi societăţile »Carpaţii«-lorŭ — observă: Ei bine, br Mayr alŭ cărui nume nemţescŭ vĕ desperéză va rĕmânea aci, dar o consolaţiune potŭ avea Maghiarii: cocişulŭ lui, care e nénţŭ şi nu scie nicĭ o bóbă unguresce, este îmbrăcatŭ în costumŭ naţionalŭ ungurescŭ. Asta-i destulŭ, e pré multŭ încă. »Rĕsboiulŭ« totŭ la articolulŭ fóiei clujane observă: Obrăsnicia foilorŭ ungurescĭ întrece orĭce marginĭ. »Naţiunea« rĕspunde, că soeotéla din têrgŭ nu se potrivesce cu cea de acasă şi că mai suntŭ şi Românii, carĭ au sĕ dică cuvêntulŭ lorŭ în ceea ce privesce pe representantulŭ austro-ungarŭ în Bucurescĭ. De aceea le dice Maghiarilorŭ sĕ-şĭ puiă pofta'n cuiu.

—0—

Din Cataro se comunică, că deunădile s'a impuşcatŭ acolo unŭ sublocotenentŭ de artileriă cu — unŭ tunŭ, rĕmânândŭ imediatŭ mortŭ.

—0—

Lunĭ de diminéţă la 6 óre a încetatŭ din viaţă în vêrstă de 80 anĭ, S. S. Archiereulŭ Calistŭ Stratonichia, fostŭ vicarŭ alŭ sf. Mitropolii şi locţiitorŭ de episcopŭ dincolo de Milcov, scrie »Voinţa Naţională.« Rĕposatulŭ era celŭ mai vechiu archiereu. Octogenarulŭ archiereu era unŭ filantropŭ, care câtŭ a trăitŭ a făcutŭ multe binefacerĭ printre care putemŭ cita următórele: a constituitŭ o bursă la Asilulŭ Elena Dómna, a înfiinţatŭ cu cheltuiala sa unŭ patŭ pentru bolnavĭ în spitalulŭ Colţea, a reclăditŭ biserica dela Delea Nouă, loculŭ nascerei sale, a făcutŭ localurĭ pentru preoţĭ; a clăditŭ scóla primară dela Delea Nouă, etc. Decedatulŭ a lăsatŭ unŭ testamentŭ prin care îşĭ destină averea sa pentru mai multe binefacerĭ; a lăsatŭ 5000 lei pentru societatea clerului mireanŭ, 5000 lei scólei societăţii de învăţătură a poporului românŭ, a destinatŭ o sumă pentru a se îmbrăca pe fie care anŭ câte dece elevĭ săracĭ. Inmormêntarea Archier. Calistŭ Stratonichia s'a făcutŭ alaltaerĭ la monastirea Cernica. Serviciulŭ îmormêntării s'a făcutŭ la biserica Delea-Nouă de către Pré sf. Sa Mitropolitulŭ primatŭ asistatŭ de şépte Episcopĭ şi Archierei şi unŭ numĕrŭ de peste 200 preoţĭ şi diaconĭ; elevii scólei primare »Calistŭ,« elevii scólei pentru învĕţătura poporului românŭ şi o delegaţiă a asilului Elena au asistatŭ asemenea la ceremonia funebră, dice »România.« Averea ce lasă Archiereulŭ Calisiŭ consistă din unŭ imobilŭ compusŭ din 5 prăvălii cu etagiu în strada Carolŭ şi din 140 mii lei în bonurĭ. O bună parte din acéstă avere este consacrată biserici şi scólei fundate de dênsulŭ.

—0—

Şoseaua Notagiu din Bucurescĭ se va numi de aci înainte »Şoseaua Davila.«

—0—

Erĭ Joi, la ora 6 séra, s'a făcutŭ în grădina Cişmigiu în Bucurescĭ examenulŭ micului batalionŭ şcolarŭ din capitală, sub conducerea sergentului-adjutantŭ C. Dumitrescu şi în presenţa d-lorŭ ofiţerĭ delegaţĭ. Miculŭ batalionŭ a esecutatŭ gimnastica, mânuirea armei, încărcările, focurile în genunchĭ, focurile din mersŭ şi scrima cu baioneta. Examenulŭ a fostŭ şi asupra principiilorŭ de teoriă militară şi s'a terminatŭ cu defilarea elevilorŭ pe aleiulŭ celŭ mare.

—0—

Foile sêrbescĭ anunţă, că mitropolitulŭ din Serajevo, Sava Cosanovicĭ, silitŭ fiindŭ de împrejurărĭ, şi-ar fi datŭ demisiunea patriarchului din Constantinopole.

—0—

»Voinţa naţională« scrie, că în judeţulŭ Putna a cădutŭ pétră pe o întindere de 650 hectare în Comana Vĕrsătura şi pe o întindere de 50 hectare în comuna Jariscia. Paguba se evaluéză aproximativŭ la vre-o 120,000 lei. In plasa Vrancea a bătutŭ de asemenea pétra, distrugêndŭ recolta viei pe o întindere de 10 pogóne din comuna Valea Sărei şi causândŭ marĭ stricăciunĭ morilorŭ şi ferestraelorŭ din întréga plasă. Mai multe podeţe precum şi şosele suntŭ stricate; apa retrăgêndu-se s'au luatŭ mĕsurĭ pentru restabilirea comunicaţiunilorŭ în câteva puncte unde erau întrerupte. Recoltele unde n'a cădutŭ piétră s'au mai îmbunătăţitŭ în urma ploilorŭ, mai cu sémă porumbulŭ.

—0—

Generalulŭ englesŭ Wolseley rĕmâne peste vară în Egiptŭ, unde s'au trimisŭ la 29 Iuniu două milióne de cartuşe, cum se dice pentru reocuparea Dongolei.

—0—

In diua de 28 Iuniu n. au muritŭ în tótă Spania 600 de persóne de coleră şi anume: 1 în Madridŭ, 34 în Araujnez, 301 în Valencia, 94 în Murcia şi 43 în Saragossa.

Părintele Galactionŭ.

Vreţĭ sĕ vedeţĭ unŭ prototipŭ contimpuranŭ alŭ oportunismului în biserică?

Este părintele Galactionŭ.

Cine e părintele Galactionŭ? — Scrisórea de mai josŭ ni-o spune. Cetiţĭ şi 'lŭ veţĭ cunósce pre elŭ:

Idicelŭ, 15/27 Iuniu, 1885.

Domnule Redactorŭ! In numĕrulŭ 126 din 7/19 Iuniu a. c. alŭ »Gazetei Transilvaniei,« ce aveţĭ onóre a redige, unŭ anumitŭ »Luptătorulŭ« ocupându-se de sesiunea estraordinară a sinodului archidiecesanŭ gr. or. ţinută la 4/16 şi 5/17 Iuniu a. c. în Sibiiu, comunicândŭ cele întêmplate în şedinţa primă, revine — se vede cu mare indignaţiune şi multŭ spiritŭ — asupra ţinutei protopopilorŭ Raţiu, Şagău şi Papiu, carĭ, după »Luptătorulŭ«, ca protopopĭ avuţĭ, »spre ruşinea némului nostru« şi carĭ »ca păstorĭ ai poporului sĕ dea esemple atâtŭ de urîte de lipsă de caracterŭ, sĕ se închine banului şi sĕ'şĭ vêndă sufletulŭ«, firesce cu bănuiala »Luptătorului« de fi a influinţatŭ o mână secretă asupra lorŭ: — au avutŭ neruşinata cutezanţă a pleda pentru a se primì ajutorulŭ de statŭ chiarŭ şi în condiţiunile umilitóre puse de ministrulŭ ungurescŭ; ér acéstă cutezanţă „Luptătorulŭ“ — spre ruşinea numelui lui, şi nu alŭ „némului nostru“ — a avutŭ gentilenţa a o detuna şi ciopli cu toporulŭ celŭ mare, cum merită — după scăfîrlia „Luptătorului“ — preoţii carĭ se înstrăinéză şi trecŭ în tabăra duşmană.

Ce e dreptŭ, eu, din nenorocire, nu portŭ „Gazeta Transilvaniei“, dér, bunŭ e Domnulŭ, şi acela, cam târdiorŭ, totuşĭ pĕnă nu mĕ prăpădii cu totulŭ, mi-a îndămânatŭ acestŭ nr. alŭ „Gazetei Transilvaniei.“ Ceea ce nu credémŭ, adevĕrŭ s'a făcutŭ, căci spre mântuinţa mea şi-a colegilorŭ mei s'a plăsmuitŭ unulŭ în „Gazeta Transilvaniei“, numele lui: „Luptătorulŭ“, care luptă pe mórte şi viaţă, şi încă cu multŭ talentŭ, ca sĕ ne scótă — cu deosebire pe preoţĭ, şi încă, cu mai mare predilecţiune, pe rătăciţii protopopĭ — dela ispita satanei, şi sĕ ne ducă — a bună sémă prin purgatorŭ la limanŭ, şi fiindcă am mare speranţă în „Luptătorulŭ,“ la ce mĕ întăresce tonulŭ înţeleptŭ, vĕrguţa măiéstră şi, mai multŭ, cuvintele'i fine, ce'lŭ caracteriséză în nuvela sa, cu îngăduinţa d-sale vomŭ sta puţinŭ de vorbă, dóră mĕ va aduce la cale şi mĕ va scóte din ispita duşmanului, în carea, de nu rĕsărea la timpŭ „Luptătorulŭ,“ puţinŭ de nu se prăpădea lumea, şi eu ca şi protopopii Raţiu şi Papiu, căcĭ dóră din lume suntŭ şi ei.

Ei, dle „Luptătorŭ“! sĕ ne înţelegemŭ ca ómenii, căcĭ ai pĕcatelorŭ suntemŭ cu toţii, şi étă-ţĭ cerŭ iertăciune, de cumva te-am supĕratŭ rĕu, décă am îndrăsnitŭ a spune convingerea mea — altcum falibilă — prin aceea că am propusŭ a se primi ajutorulŭ de statŭ şi în condiţiunile puse de ministrulŭ nostru. Cu bunăvoinţa D-tale şi cu mare frică, de a nu fi pusŭ de nou cu creonŭ roşu în protocolulŭ D-tale între cei ce şĭ vêndŭ sufletulŭ, îşĭ perdŭ caracterulŭ şi trecŭ în tabĕra mamonilorŭ, cu mare sfială îndrăsnesc a'ţĭ raporta, numai şi numai dóră voiu fi spăsitŭ de pĕcate, că la pledarea pentru primirea ajutorului de statŭ în condiţiunile ultime, am mai adausŭ şi codiţa . . . „sinodulŭ 'şĭ reservă însĕ dreptulŭ, ca la timpurĭ mai favoritóre sĕ revină asupra cestiunei ajutorului şi sĕ nisuéscă a o restabili pe basele şi principiile primitive ale resoluţiunei maiestatice din 29 Maiu, 1861.“

Ca totŭ omulŭ pĕcătosŭ, amŭ doritŭ şi noi bieţii protopopĭ avuţĭ, sĕ fim şi mai avuţĭ, adecă: sĕ fimŭ şi cu pui şi cu ouĕ, dar se vede că nu mérge. — Nu cumva d-ta, D-le „Luptătorŭ!“ ai puté-o scóte la cale, după gustulŭ nostru? Oh! atuncĭ te-aş tămâia cu mare cucerniciă! dér, mai multŭ, ai fi singurulŭ om cu caracterŭ, singurulŭ, care nu trecĭ în castre strĕine, precum am trecutŭ noi, cei cu convingerea nóstră.

Şi sĕ'ţĭ spunŭ acum pentru ce am trecutŭ noi la castrele străine — a convingerilorŭ nóstre, — căcĭ eu celŭ puţinŭ nu sciu sĕ mĕ închinŭ la idolŭ strĕinŭ, acésta déră vei crede-o şi d-ta pentru că — afirmĭ — sunt avutŭ şi „stau în tóte privinţele escelentŭ?

Étă pentru ce:

1. Pentru că sinodulŭ a statŭ faţă de o resoluţiune maiestatică. Apoi dóră şi D-ta şcii, că némului nostru i-a fostŭ ruşine a nu se purta cuviinciosŭ faţă chiarŭ şi numai de intenţiunile maiestatice. Décă acele intenţiunĭ au avutŭ nenorocirea a se străplânta la noi

---

FOILETONŬ.

Sêmzĕenele în Sucéva.

(Urmare şi fine)

Cei mai mulţĭ plătescŭ câte mai multe—unii plătescŭ şi sărindare. — In mijloculŭ mesei stă o lădiţă încuétă c'unŭ lăcatŭ, a cărui cheiă stă ascunsă în buzunarulŭ d-lui Turturică. In ea se punŭ prin gaura de deasupra numai banii de argintŭ, pe când cei de aramă stau grămadă pe masă, sciţĭ ca sĕ ajungă mai curêndŭ în unŭ buzunarŭ largŭ şi fără de fundŭ. Scriitorii de liturghii scriu numai ca sĕ fie scrisŭ, pe nisce fiţuice, fără de a fi unŭ catalogŭ, şi acésta din causă că la numĕrarea banilorŭ sĕ nu fie mai multe nume decâtŭ banĭ.

Venitulŭ liturghielorŭ se împarte între personalulŭ mănăstirei, la care aparţinŭ şi scriitorii cei mirenĭ pentru truda lorŭ. Inainte însĕ de a se numĕra banii înaintea călugărilorŭ, ei mai au norocirea sĕ fie numĕraţĭ şi visitaţĭ de unŭ medicŭ, nu veterinarŭ ci argintarŭ, orĭ de nu suntŭ găuriţĭ — cei găuriţĭ trecŭ în lădiţă, cei sănĕtoşĭ se oprescŭ în carantina buzunarului părintelui et comp. faraonulŭ Turturică. După ce toţĭ ómenii s'au dusŭ pe la vetrele lorŭ, se face împărţéla. Părintele Darie ia mai ântêiŭ câtŭ află de bine, dreptŭ plată a poli-[illegible] buna ordine totŭ atâta şi pentru pompierĭ, carĭ păzéu sĕ nu se aprindă ceva, vre-o 5 fl. pentru Polizei Feldwebel şi 8 fl. pentru Polizei Commissär şi, pentru unulŭ pentru altulŭ, toţĭ slujbaşii marĭ şi micĭ chiar şi fiii lui Turturică trebue sĕ capete ceva. Acuma ce mai rĕmâne se împarte între călugărĭ, dintre cari nu lipsesce nicĭ părintele Darie: cu două părţĭ. Aceste scirĭ le am chiar dela călugării din mănăstire şi suntŭ aşa de adevĕrate câtŭ de adevĕratŭ este că sunt botezatŭ.

Eminenţa Sa mitropolitulŭ Bucovinei vine regulatŭ la acéstă serbare. Aparenţa sa printre mulţime face mare impresiune. Aicĭ 'lŭ potŭ vedé ómenii din tóte părţile Bucovinei, carĭ altcum pote nu l'ar puté vedé. Fiecare pelegrinŭ se simte fericitŭ că l'a vĕdutŭ pre Vlădica şi promite a veni şi pe la anulŭ. Ei îşĭ şi ţinŭ promisiunea — fie frumosŭ séu timpŭ de ploiă, poporulŭ nu lipsesce, şi sĕ nu credeţĭ că-sŭ puţinĭ. Numĕrulŭ pelegrinilorŭ la ecésta serbare de multe orĭ întrece peste 500 de suflete; sub 250 n'a fostŭ nicĭ odată. Vĕ puteţĭ închipuí acuma ce venitŭ are biserica la acéstă ocasiune. In biserică se ţinŭ predice în limba ruténă şi română de către predicatorulŭ ruténŭ din Cernăuţĭ şi de către unŭ Archimandritŭ românŭ. Mitropolitulŭ singurŭ vorbesce către mulţime.

După serviciulŭ divinŭ esŭ cu procesiunea în têrgulŭ vitelorŭ, ducêndŭ pre S-t Ioan racla de lemnŭ, căcĭ cea de argintŭ ar fi prea grea. Elŭ e dusŭ de boerĭ din România séu şi de preoţĭ, după cum se 'ntêmplă. Nu rarŭ leşină ómenii în înghesuéla cea mare.

După reintórcere la mânăstire începŭ ómenii a se împrăştia. Mai mulţĭ pe josŭ decâtŭ în trăsurĭ, apucă drumulŭ înapoi de unde au venitŭ. Pe feţele tuturorŭ se vede bucuria, că le-a ajutatŭ D-deu sĕ ia parte până la fine.

La mânăstirile din România, călĕtorii carĭ vinŭ sĕ se închine suntŭ primiţĭ prin odăi şi capĕtă şi de mâncare. La Neamţu, bună óră, se desfundă buţile de varză şi dóră cine nu vrea nu gustă, plus mâncarea de la trapezare. In Sucéva nu 'şĭ bate nimenĭ capulŭ cu de aceste, mânăstirea nu-i póte primi. — Ceea ce mânăstirea însă nu face, facŭ unii particularĭ, aşa odată Antonovicĭ, care acu nu mai trăesce, protopopulŭ Sucevei din Ipotescĭ, aducea cu carele pâne, mămăligă, borşŭ cu buţile şi împărţia pe la ómenĭ. Adĭ rudeniele lui facŭ totŭ aşa ca şi bĕtrânulŭ, care nu mai este între cei vii.

Defunctulŭ protopopŭ a făcutŭ atâta bine în tractulŭ sĕu, încâtŭ mi-ar trebui multŭ sĕ le înşirŭ. Afară de d-sa mai era încă o familiă care primea pe ómenĭ şi la care şi până adĭ tragŭ ómenii carĭ vinŭ la Sântu.

Séra cam pe la orele 8 e interesantŭ se mergĭ pe la birturile unde s'au lojatŭ trubadurii rutenĭ. Cântece

prin rostrulŭ ministrului ungurescŭ, — e tréba „Luptătorului“ sĕ vadă, sĕ îndrepte sĕ lupte, ca ele sĕ vină pe altă cale. Ce sĕ'i facŭ eu ministrului ungurescŭ, decă s'a pusŭ tocmai în cale ca o nălucă? Aci, décă nu alte schimbărĭ estraordinare, apoi numai „Luptătorulŭ,“ ca singurulŭ om cu caracterŭ, póte sĕ spăimênte acea nălucă, şi apoi se bulugéscă lumea cum i place. — Eu mai credŭ apoi şi aceea, că décă ne vomŭ purta bine, décă vom redobândì caracterulŭ şi „Luptătorulŭ“ se va mai apropia de acei preoţĭ, carĭ se înstrăinéză şi trecŭ în tabĕra strĕină, póte venì timpulŭ, când acela, care astădĭ cu o mână ne plesneşte, mâne cu cealaltă sĕ ne binecuvinte. Astfelŭ face tatălŭ bunŭ cu copilulŭ îndărătnicŭ. Astfelŭ credeamŭ şi noi, bieţii protopopĭ, că prin codiţa citată, cândva, vom avea dreptulŭ a bate la uşă, ca să ni se deschidă; ér noi protopopii Raţui, Şagău şi Papiu până atuncĭ, — décă nu s'arŭ fi supĕratŭ „Luptătorulŭ“, am rĕmâne totŭ bogaţĭ şi în stare escelentă, căcĭ trebue sĕ fie bogatŭ acela, care în decursŭ de 16 anĭ, de când preoţeşte, a căpătatŭ de trei orĭ ajutorulŭ de statŭ, cum mi s'a întêmplatŭ şi mie, şi póte şi la ceilalţĭ doi colegĭ ai mei.

2. Pentru că — aşa e pacostea — orĭ vrem orĭ nu vrem, ministrulŭ ungurescŭ e îndurătorŭ, elŭ totŭ ne încarcă cu omenia, ne îmbunătăţeşte cu banĭ, — şi décă se primia ajutorulŭ de statŭ, chiarŭ şi în condiţiunile umilitóre scrise de respectivulŭ statutŭ ministerialŭ, celŭ puţinŭ Consistoriului archidiecesan i se da mâna de a îngriji, baremĭ şi numai cu unŭ ochiu, şi a controla, ca nu cumva protopopulŭ Raţiu, Şagău şi Papiu sĕ se îmbogăţéscă prea tare, şi „Luptătorului“ sĕ i se facă mai rĕu, şi sĕ nu pótă în perire şterge „ruşinea némului nostru.“

3. Pentru că preoţimea nóstră s'a îmbogăţitŭ, mai alesŭ de unŭ timpŭ încóce într'atâtŭ: — cu regulamente, cu normative, cu instrucţiunĭ, cu concluse sinodalĭ, şi mai scie D-ḍeu cu câte de tóte, de când fericitulŭ marele Andreiu prin fundaţiunile sale a făcutŭ posibilă solvirea diurnelorŭ deputaţilorŭ sinodalĭ, — încâtŭ astădĭ acéstă preoţime nu mai are lipsă de ajutorulŭ de statŭ câştigatŭ ei cu multă diliginţă de provedenţialulŭ archiereu Br. Şaguna. Da rogu-te, ce lipsă are preoţimea de ajutóre? Şaguna se vede, că a câştigatŭ prea multŭ! Aide, sĕ dăm cu ajutórele în ochii cărora ni le dau. Preoţimea nóstră n'are lipsă de ajutóre, căcĭ se scrintesce lumea din temelii. Ea are ce îndopa la regulamente, instrucţiunĭ, normative etc. până i se vorŭ învêrti creerii. — A, pardonŭ D-le „Luptătorŭ“! a bună sémă D-ta eştĭ om cu frica lui D-ḍeu, vei fi cercetândŭ desŭ s. biserică — din pascĭ în pascĭ; vei fi ducêndŭ câte o păreche de prescurĭ — la an Din acea prescură — căcĭ parastasulŭ l'ar mânca şi cantorulŭ — póte trăi parochulŭ D-tale cu înbelşugare, póte sĕ'şĭ susţină şi sĕ'şĭ îmbrace familia cuviinciosŭ, póte sĕ'şĭ pórte pruncii la universităţĭ, ca cu timpŭ sĕ ocupe loculŭ ministrului ungurescŭ, ce se încórdă asupra nóstră, póte umbla totŭ reverendatŭ, póte merge la sinóde de totŭ soiulŭ, póte merge în fruntea poporului cu darurĭ filantropice, sĕ edifice şcóle, bisericĭ, sĕ facă salarii la învĕţătorŭ, etc. că décă nu . . . are sĕ se scarpine elŭ de procesele disciplinarĭ, ce i le pune în cârcă „Luptătorulŭ“ — pentru prescura, ce a mâncat'o! Apoi inmormêntările, osfestaniile, maslele, le póte face popa pe contŭ, le va plătì „Luptătorulŭ“ când i va venì la socotélă, şi dácă nu — acolo e clopotulŭ celŭ mare!

4. Pentru că protopopulŭ Raţiu, Şagău şi Papiu, apoi preotulŭ Cirilă, Gligóre etc. tocmai atâta ar trece »în tabĕra străină« şi ar fi ómenĭ »lipsiţĭ de caracterŭ«, căcĭ — eventualminte — ar luá dela perceptoratulŭ celŭ ungurescŭ numai 200 fl., 100 fl., 50 fl., precum suntŭ ómenĭ »trecuţĭ în tabera străină« şi lipsiţĭ de caracterŭ«: asesorulŭ consistorialŭ Scridonŭ, canoniculŭ Mălaiu, carĭ astădĭ cuitéză totŭ acelui perceptoratŭ ungurescŭ 1000 fl., 1200—2000 fl., şi pe carĭ »Luptătorulŭ,« a bună sémă din graţiă, a uitatŭ a-i înşirá în pomelniculŭ celorŭ perduţĭ din lume.

Mai fire-ar şi alte motive póte mai ponderóse, de astădată însĕ, cu binecuvêntarea »Luptătorului« punŭ lăcatulŭ pe gură, căcĭ de multe orĭ e mai bine a vorbi numai cu gura de jumĕtate, decâtŭ aţĭ pune inima întrégă la ivélă şi apoi a da ér de belea cu »Luptătorulŭ«, căruia şi de astădată i mulţumescŭ pentru audienţa, ce mi-a datŭ şi pentru înblătitura, cu care m'a distinsŭ în »Gazeta Transilvaniei« Nr. 126, anulŭ Domnului 1885.

spĕsitulŭ protopopŭ
Galaction Şagău.

Ce vréi părinte Galactióne?

Vreai sĕ străplânţĭ oportunismulŭ de pe tĕrêmulŭ politicŭ şi pe tĕrêmulŭ bisericescŭ? Nu veḍĭ că prin ideile păgânescĭ, ce le desvolţĭ în scrisórea sfinţiei tale, se pângărescŭ sublimele învĕţăturĭ evangelice, carĭ impunŭ preoţilorŭ lui Christosŭ sfânta chiămare sĕ lumineze înaintea ómenilorŭ cu lumina abnegaţiunei, a lepădărei de sine?

Ce a făcutŭ corespondentulŭ nostru, „Luptătorulŭ“? — Elŭ 'şĭ-a pronunţatŭ verdictulŭ asupra atitudinei protopopilorŭ din cestiune, avêndŭ deplina consciinţă a responsabilităţii ce incumbă posiţiunei lorŭ sociale şi ierarchice, în sênulŭ bisericei greco-orientale şi sciindŭ că sfânta chiămare a căpitanilorŭ în óstea lui Christosŭ e de a propagá adevĕrulŭ, dreptatea şi de-a premerge cu esemplulŭ întru aducerea sacrificiilorŭ pe altarulŭ maicii biserice române. Corespondentulŭ nostru este convinsŭ, că protopresbiterii ca cei dintêi între preoţimea tractuală, arŭ fi trebuitŭ sĕ dé esemplu viu prin abnegaţiune şi prin desbrăcarea lorŭ de orĭ-ce interese séu pasiunĭ persónale, când se tractéză de marile interese generale ale bisericei; elŭ este mai departe convinsŭ, că protopopii în prima liniă sunt datorĭ sĕ urmeze cu tótă rigurositatea principiile evangelice şi prescrierile canonice, precum şi tóte regulamentele, normativele, instrucţiunile şi conclusele sinodale.

Nu scimŭ, părinte Galactióne, încâtŭ Domnia ta ca omŭ avutŭ şi luminatŭ, ce parĭ a fi, ai luminatŭ preoţimea tractuală asupra situaţiunei grele în care se află biserica nóstră gr. or. din incidentulŭ împărţirei ajutorului de statŭ prin ministrulŭ ungurescŭ. Suntemŭ însĕ mai multŭ ca signrĭ, că n'ai luminat'o, pentru că de-o luminai niciodată n'ai fi pututŭ face în Sinodŭ o propunere atâta de temerară, de care s'a spăimântatŭ fiiulŭ bisericei române, care nu numai din buză este ortodocsŭ, ci şi din inimă şi cu fapta.

Din rĕspunsulŭ Sfinţiei tale, părinte Galactióne, transpiră spre durerea nóstră douĕ mărturisirĭ caracteristice. Mai întâiŭ ne dai sĕ cunóscemŭ, că pentru Sfinţenia ta tóte regulamentele normativele, instrucţiunile şi conclusele sinodale suntŭ o povară mare, cu tóte că numai mai erĭ alaltăerĭ ai dobênditŭ demnitatea protopresbiterală. Alŭ doilea ne arăţĭ, părinte Galactióne, că d-ta n'ai nici cele mai rudimentare cunoscinţe de catechismulŭ constituţionalŭ şi de practica constituţionalismului, căcĭ altfelŭ n'ai puté susţiné o absurditate ca aceea, când ḍicĭ, într'unŭ modŭ atâtŭ de categoricŭ, că sinodulŭ stă faţă de-o *intenţiune* a Maiestăţii Sale. Décă tóte actele ce se supunŭ mecanicesce aprobărei Maiestăţei Sale, arŭ cuprinde totŭ numai intenţiunĭ maiestatice, de ce trébă ar mai fi atuncĭ responsabilitatea miniştrilorŭ prevĕḍută în constituţiune?

Ḍicĭ că e tréba „Luptătorului“ se lupte ca „intenţiunile maiestatice sĕ viă pe altă cale şi nu prin rostulŭ ministrului ungurescŭ.“ Sĕ ne ierţĭ, părinte protopresbitere, dér décă este vorba de-a luptá pentru dreptulŭ bisericei, sarcinele grele, ce le aruncĭ pe umerii altora, eştĭ datorŭ sĕ le porţĭ însuşĭ cu tótă supunerea şi ascultarea creştinéscă, pentru că numai atuncĭ va triumfá mirésa lui Christosŭ, când toţĭ preoţii, protopresbiterii, archiereii şi cu întregŭ poporulŭ vorŭ lucrá, fără de vênare după lucrurĭ deşerte lumescĭ, numai pentru binele şi mântuirea bisericei.

Ḍicĭ că eştĭ omŭ cu stare şi tocmai n'ai fi avutŭ lipsă de ajutorŭ de statŭ. Atuncĭ de ce ai pledatŭ pentru ca biserica sĕ ingenunche înaintea ministrului ungurescŭ şi sĕ priméscă ajutorulŭ în condiţiunile cele mai umilitóre? Nu care cumva ai voitŭ sĕ te recomanḍĭ la boierii vécului acestuia, ca sĕ te recompenseze şi pe sfinţia ta cu vre-o cavaleriă ca pe mustră-administratorulŭ Banffy din Dobêca-Bistriţă-Năsĕudŭ?

Pe calea acésta, ḍĕu, nu vomŭ puté scăpá sionulŭ românescŭ din strîmtórea în care se află!

Părinte Galactióne! Te mângăi cu „codiţa“ ce ḍicĭ că ţi-ai reservat'o pentru vremurĭ mai bune. Creḍĭ óre părinte protopresbitere, că după ce ai datŭ biserica prin ciurŭ şi prin dârmonŭ, mai e harnică „codiţa“ D-tale sĕ-o redice la véḍa ei de mai înainte?

De cumva n'ai sci, află dela noi părinte Galactióne, că în unele s'ar mai iertá omului sĕ facă oportunismŭ şi sĕ-şĭ reserve „codiţe“ ca a sfinţiei tale, dér biserica nu cunósce transacţiunĭ şi escepţiunĭ, *ea stă orĭ cade cu învĕţăturile şi cu drepturile ei!*

——○——

Trupa teatrului naţionalŭ din Bucurescĭ în Cernăuţĭ.

Amŭ comunicatŭ încă de multŭ cetitorilorŭ noştri, că artiştii teatrului naţionalŭ din Bucurescĭ au datŭ în Cernăuţĭ câteva representaţiunĭ, jucândŭ între altele „Fântâna Blanduziei«, »Ovidiu«, „Hamlet« ş. a.

Precum ne comunicase unŭ corespondentŭ alŭ nostru, succesulŭ trupei a fostŭ strălucitŭ. Iată ce mai cetimŭ în »Românulŭ« despre primirea ce a avut'o trupa între Românii din Cernăuţĭ:

»Inainte d'a părăsi acestŭ oraşŭ, trupa a fostŭ învitată la judecătorulŭ de instrucţiă, Morariulŭ, fiiulŭ Mitropolitului, unde i s'a datŭ o masă la care a luatŭ parte şi Mitropolitulŭ; 30 de persóne din cele mai distinse ale Cernăuţului au luatŭ asemenea parte. D na Ar. Manolescu, care era îmbrăcată ca ţĕrancă dela Odobescĭ, a fostŭ multŭ felicitată de Mitropolitŭ pentru joculŭ sĕu dramaticŭ în Hamlet şi Ovidiu. S'au ţinutŭ mai multe toasturĭ. Archimandritulŭ Arcadie Ciupercovicĭ, în toastulŭ sĕu, a asemănatŭ trupa cu o frumósă cunună, a căreia cea mai frumósă şi mirositóre flóre era d-na Ar. Manolescu; d-lŭ C. Nottara a rĕspunsŭ pentru trupă.

„Tinerimea bucovinénă a datŭ unŭ banchetŭ de adio pentru trupă. S'au ţinutŭ multe toasturĭ. Intre altele, unŭ poetŭ basarabénŭ, fiulŭ marelui poetŭ Stamate, a recitatŭ versurĭ bine simţite în onórea lui V. Alexandri.

„D-lŭ C. Nottara a vorbitŭ din partea trupei şi d. C. Dimitriade a recitatŭ versurĭ în onórea tinerimei bucovinene. Banchetulŭ s'a finitŭ la 4 ore diminéţa.

„A doua ḍi la 1 după amiaḍĭ, ora plecărei pentru Botoşanĭ, peronulŭ gărei era ocupatŭ de familii românescĭ, carĭ plângéu pentru despărţirea lorŭ de artiştĭ, rostindŭ: Fraţilorŭ nu uitaţĭ, că suntemŭ ca şi voi Românĭ. Surprisa cea mai mare pentru artiştĭ fù, când la graniţa Austriei primiră doue telegrame subscrise de Eugeniu Meşeder, Stamate, d-rul Onciu şi alţii, prin care spunea artiştilorŭ că le-a furatŭ inima şi încă odată îi salută frăţeşce la graniţa ţĕrei. Artiştii, fiind fórte mişcaţĭ de simţĕmêntele Bucovenilorŭ, au trimisŭ de asemenea o telegramă cătră E. Meşeder.

»Şi de astădată Românii din Bucovina au probatŭ vechia ḍicĕtóre: că pe câtŭ sclavia cércă sĕ ruineze simţulŭ naţionalităţii, cu atâtŭ inima se înobiléză, simţĕmêntele de patriă se desvoltă, şi iubirea isbucnesce şi mai multŭ din pepturĭ.«

——○——

DIVERSE.

Unŭ oficerŭ biciuitŭ. — Sub-locotenentulŭ de honveḍĭ Iosef Schartl insultândŭ pe o damă, acésta l'a bătutŭ în publicŭ cu unŭ biciu de cânĭ. Sublocotenetulŭ îi intentà procesŭ şi dama — Augusta Schütz — fù condamnată la 7 ḍile arestŭ. Afacerea venì însĕ înaintea unui tribunalŭ de onóre, înaintea căruia sublocotenentulŭ apărù Duminecă. Tribunalulŭ găsì că procederea oficerului a vătămatŭ onórea posiţiunei sale faţă cu numita damă şi-lŭ condamnà la perderea gradului de oficerŭ.

Veteranii dela Waterloo. — La 6 Iuniu a fostŭ aniversarea bătăliei dela Waterloo. In Belgia mai suntŭ încă vr'o sută de viteji veteranĭ, carĭ altă dată au făcutŭ parte din armata aliată. In Englitera, după spusele ḍiarului »Times«, nu mai suntŭ decâtŭ câţiva oficerĭ din cei ce au luatŭ parte la marea bătăliă, între alţii generalulŭ Whichcote, generalulŭ lordulŭ Albemarle, locotenentulŭ generalŭ Gardner şi locotenenţii colonelĭ Hewett, Browne şi Basil Jackson.

Cursulu pieţei Braşovŭ

din 3 Iuliu st. v. 1885.

Bancnote românescĭ	Cump.	8.90	Vênd.	8.94
Argint românesc	»	8.80	»	8.85
Napoleon-d'orĭ	»	9.84	»	9.86
Lire turcescĭ	»	11.15	»	11.20
Imperialĭ	»	9.94	»	9.97
Galbenĭ	»	5.80	»	5.84
Scrisurile fonc. »Albina« . .	»	100.50	»	101.—
Ruble Rusescĭ	»	124.50	„	125.50
Discontulŭ	» . . .	7—10 % pe anŭ.		

Editorŭ: Iacobŭ Mureşianu.
Redactorŭ responsabilŭ: Dr. Aurel Mureşianu.

și jocurĭ. Unulŭ orbŭ jócă cu unŭ ologŭ şi rachiulŭ le dă curagiulŭ la cântare şi vorbă. Din vorbă în vorbă ajungŭ la bătaiă. Aţĭ vĕḍutŭ cum se batŭ calicii? — Icĭ unŭ orbŭ umblă cu mânele sĕ prindă pe unulŭ, dincolo unŭ ologŭ 'i arde cu bâta peste mânĭ, acesta sbiară şi strigă: a.—de..te.

Injurăturĭ până ce se încaeră, apoi toţĭ grămadă se batŭ orbeşce, nimicŭ nu se cruţă. Écă ce facŭ Sêmzêenele! După bătaiă ér se împacŭ şi apoi pornescŭ spre ţéra lorŭ. — Nicĭ unulŭ din ei nu-i Românŭ, căcĭ Românulŭ mai bine fură, e mai cavalerescŭ decâtŭ sĕ cerşéscă.

A doua ḍi nu mai găsescĭ nicĭ unŭ nobilŭ trubadurŭ ruténŭ, s'au dusŭ şi ei şi cântecele lorŭ, numai schiorlăitulŭ vocei lorŭ îţĭ mai rĕsună câtva timpŭ prin urechĭ.

Cine voesce sĕ aibă o imagină mai fidelă despre cele ce v'amŭ spusŭ, ostenéscă-se până la Sucéva, ér carĭ nu — priméscă aceste scirĭ şi stea pe acasă, căcĭ destulŭ călĕtorescŭ eu.

In curênd vĕ voiu spune ceva şi despre celelalte mânăstirĭ din ţéră şi apoi de pe la sate; până atuncĭ însĕ mĕ închinŭ.

Călĕtorescu.

Cursulŭ la bursa de Viena

din 2 Iuliu st. n. 1885.

Rentă de aurŭ 4%	98.95
Rentă de hârtiă 5%	92.75
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare	148 50
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (1-ma emisiune)	98.50
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (2-a emisiune)	123 25
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (3-a emisiune)	108.50
Bonurĭ rurale ungare	102.50
Bonurĭ cu cl. de sortare	101.75
Bonurĭ rurale Banat-Timişŭ	101.75
Bonurĭ cu cl. de sortare	101.75
Bonurĭ rurale transilvane	101.50
Bonurĭ croato-slavone	102.—
Despăgubire p. dijma de vinŭ ung.	98 50
Imprumutulŭ cu premiu ung.	117 50
Losurile pentru regularea Tisei şi Segedinului	119.70
Renta de hârtiă austriacă	82.60
Renta de arg. austr.	83.40
Renta de aurŭ austr.	108 75
Losurile din 1860	139 —
Acţiunile băncei austro-ungare	861.—
Act. băncei de creditŭ ung.	286.75
Act. băncei de creditŭ austr.	286.75
Argintulŭ —.— Galbinĭ împărătescĭ	5.88
Napoleon-d'orĭ	9.84½
Mărcĭ 100 împ. germ.	61.95
Londra 10 Livres sterlinge	124.20

Bursa de Bucurescĭ.

Cota oficială dela 19 Iuniu st. v. 1885.

	Cump.	vênd.
Renta română (5%)	89	90
Renta rom. amort. (5%)	92½	93¼
» convert. (6%)	89	90
Împr. oraş. Buc. (20 fr.)	30	32
Credit fonc. rural (7%)	100	101½
» „ „ (5%)	85	86
» » urban (7%)	99	100
» » » (6%)	91	92
» » » (5%)	83	84
Banca naţională a României	1250	1260
Ac. de asig. Dacia-Rom.	290	292
« » » Naţională	230	235
Aurŭ	10	10½
Bancnote austriace contra aurŭ	2.03	2.04

Numere singuratice din „Gazeta Transilvaniei“ se potŭ cumpěra în tutungeria lui I. Gross.

Anunţămŭ acelorŭ onoraţĭ cetitorĭ, cari vorŭ binevoí a se aboná la fóia nóstră de aicĭ încolo, că avemŭ încă în reservă numerĭ dela începutulŭ anului 1885 prin urmare potŭ sě aibă colecţiunea completă.

ADMINISTRAŢIUNEA „GAZ. TRANS.“

Mersulŭ trenurilorŭ

pe linia **Predealŭ-Budapesta** şi pe linia **Teiuşŭ-Aradŭ-Budapesta** a călei ferate orientale de statŭ reg. ung.

Predealŭ-Budapesta

	Trenŭ de persóne	Trenŭ accelerat	Trenŭ omnibus	Trenŭ omnibus
Bucurescĭ	—	5.00	7.45	—
Predealŭ	—	9.45	12.50	—
Predealŭ	—	9.47	1.09	—
Timişŭ	—	10.11	1.40	—
Braşovŭ	—	10.44	2.27	—
Braşovŭ	6.22	10.51	2.55	—
Feldióra	7.01	11.18	3.38	—
Apatia	7.33	11.36	4.17	—
Agostonfalva	8.01	11.51	4.47	—
Homorodŭ	8.45	12.23	5.42	—
Haşfaleu	10.10	1.19	7.37	—
Sighişóra	10.29	1.30	8.01	—
Sighişóra	10.39	1.37	8.21	—
Elisabetopole	11.19	2.05	9 05	—
Mediaşŭ	11.54	2.25	9.43	—
Copsa mică	12.12	2.36	10.02	—
Micăsasa	12.56	—	6.20	—
Blaşiu	1.30	3.13	6.59	—
Crăciunelŭ	1.45	—	7.15	—
Teiuşŭ	2.11	3.40	7.43	—
Aiudŭ	2.55	4.01	8.29	—
Vinţulŭ de susŭ	3.17	—	8.55	—
Uióra	3.24	—	9.04	—
Cucerdea	3.31	4.24	9.12	—
Ghirisŭ	4.09	4.49	10 23	—
Apahida	5.36	—	12.32	—
Cluşiu	5.56	5.58	12.59	—
Cluşiu	6.08	6.08	—	8.00
Nedeşdu	6.29	—	—	8.34
Ghirběu	6.45	—	—	8.59
Aghirişŭ	7.00	—	—	9.34
Stana	7.26	—	—	10.16
Huiedinŭ	7.48	7.14	—	11.04
Ciucia	8.28	7.43	—	12 17
Bucia	8.47	—	—	12.47
Bratca	9.06	—	—	1.21
Rév	9.26	8 22	—	2.05
Mező-Telegd	10 01	8.48	—	3.08
Fugyi-Vásárhely	10.20	—	—	3.39
Várad-Velinţe	10.30	—	—	3.55
Oradia-mare	10.37	9.13	—	4.03
Oradia-mare	10.51	9.18	10.37	—
P. Ladány	12.37	10.31	12 59	—
Szolnok	2.58	12.07	4.45	8.22
Buda-pesta	6 00	2.10	10.05	10.30
Viena	6.35	2.45	10.50	—
Viena	3.00	8 00	6.05	—

Budapesta—Predealŭ

	Trenŭ omnibus	Trenŭ accelerat	Trenŭ omnibus	Trenŭ de persóne	Trenŭ omnibus
Viena	—	7.15	—	—	—
Budapesta	6.47	1.45	3.15	6.20	8.00
Szolnok	10.37	3.44	7.29	9.11	11.40
P. Ladány	1.44	5.21	8.27	11.26	2.31
Oradea mare	5.33	6.41	—	1.28	—
Várad-Velencze	—	—	9.45	2.00	—
Fugyi-Vásárhely	—	—	9.59	2.11	—
Mezö-Telegd	—	7.14	10.28	2.34	—
Rév	—	7.42	11.36	3.18	—
Bratca	—	—	12.10	3.41	—
Bucia	—	—	12.48	4.01	—
Ciucia	—	8.31	1.31	4.26	—
Huiedin	—	9.01	2.56	5.08	—
Stana	—	—	3.29	5.27	—
Aghiriş	—	—	4.00	5.50	—
Ghirběu	—	—	4.18	6.02	—
Nedeşdu	—	—	4.33	6.24	—
Cluşiu	—	10.01	5.05	6.43	—
Cluşiu	12 05	10.16	—	7.03	—
Apahida	12.31	—	—	7.26	—
Ghiriş	2.16	11.24	—	8.51	—
Cucerdea	3.12	11.43	—	9.31	—
Cucerdea	3.32	11.45	—	9.43	—
Uióra	3.41	—	—	9.51	—
Vinţulŭ de susŭ	3.50	—	—	9.58	—
Aiudŭ	4.25	12.08	—	10.24	—
Teiuşŭ	4.50	12.22	—	10.44	—
Crăciunelŭ	5.41	—	—	11.28	—
Blaşŭ	6.02	12 57	—	11.44	—
Micăsasa	6.40	—	—	12.18	—
Copşa mică	7.00	1.27	—	12.36	—
Mediaşŭ	—	1.45	—	1.22	6.01
Elisabetopole	—	2.06	—	1.56	6.40
Sigişóra	—	2.31	—	2.34	7.20
Haşfaleu	—	2.50	—	3.02	8.01
Homorod	—	3.48	—	4.41	10.05
Agostonfalva	—	4.19	—	5.30	11.02
Apatia	—	4.34	—	6.03	11.37
Feldióra	—	4.53	—	6.35	12.14
Braşovŭ	—	5.20	—	7.14	1.09
Braşovŭ	—	5.3[illegible]	—	—	1.50
Timişŭ	—	6.07	—	—	2.48
Predealŭ	—	6.32	—	—	3.23
Predealŭ	—	7.30	—	—	4.56
Bucurescĭ	—	11.35	—	—	9.40

Teiuşŭ-Aradŭ-Budapesta

	Trenŭ omnibus	Trenŭ omnibus	Trenŭ de persóne
Teiuşŭ	11.09	—	3.56
Alba-Iulia	11.46	—	4.27
Vinţulŭ de josŭ	12 20	—	4.53
Şibotŭ	12.52	—	5.19
Orăştia	1.19	—	5.41
Simeria (Piski)	1.48	—	6.08
Deva	2 35	—	6.39
Branicĭca	3.04	—	7.04
Ilia	3.36	—	7.29
Gurasada	3.50	—	7.41
Zam	4.25	—	8.12
Soborşin	5.09	—	8.49
Běrzova	5.56	—	9.29
Conopŭ	6.18	—	9.49
Radna-Lipova	6.57	6.14	10 23
Paulişŭ	7.12	6.30	10.37
Gyorok	7.27	6.47	10.52
Glogovaţŭ	7.56	7.17	11.18
Aradŭ	8.10	7.32	11.32
Szolnok	2.39	12.00	4 53
Szolnok	3.16	12.14	5.10
Budapesta	7.10	2.10	8.16
Viena	—	8.00	6.05

Budapesta-Aradŭ-Teiuşŭ.

	Trenŭ de persóne	Trenŭ acceleratŭ	Trenŭ omnibus
Viena	11.00	7.15	—
Budapesta	8.05	1.45	8.00
Szolnok	11.02	3.44	11.40
Szolnok	11.12	4.02	12 00
Aradŭ	3.37	7.53	5.25
Glogovaţŭ	4.13	—	6.19
Gyorok	4.38	—	6.46
Paulişŭ	4.51	—	7.00
Radna-Lipova	5.10	—	7.23
Conopŭ	5.38	—	7.51
Bêrzova	5.57	—	8.10
Soborşin	6.42	—	5.58
Zam	7.14	—	9.28
Gurasada	7.43	—	9.56
Ilia	8.01	—	10.17
Branicĭca	8.21	—	10.38
Deva	8.47	—	11.05
Simeria (Piski)	9.05	—	11.23
Orăştiă	10.10	—	12.24
Şibotŭ	10.43	—	12.53
Vinţulŭ de josŭ	11.04	—	1.22
Alba-Iulia	11.19	—	1.40
Teiuşŭ	12 05	—	2.24

Aradŭ-Timişóra

	Trenŭ omnibus	Trenŭ de persóne	Trenŭ de persóne
Aradŭ	6.00	12.55	8.25
Aradulŭ nou	6.25	1.21	8.36
Németh-Ságh	6.50	1.46	8.54
Vinga	7.19	2.18	9.13
Orczifalva	7.38	2.36	9.25
Merczifalva	7.56	2.53	9 36
Timişóra	8.42	3.40	10.06

Simeria (Piski) Petroşenĭ

	Trenŭ de persóne	Trenŭ omnibus	Trenŭ omnibus
Simeria	6 30	11.50	2.23
Streiu	7.05	12.27	3.00
Haţegŭ	7.53	1.19	3.49
Pui	8.46	2.10	4.40
Crivadia	9.33	2.57	5.28
Baniţa	10.11	3.35	6.07
Petroşenĭ	10.43	4.04	6.39

Timişóra-Aradŭ

	Trenŭ de persóne	Trenŭ de persóne	Trenŭ omnibus
Timişóra	6.07	12.25	5 00
Merczifalva	6.40	1.16	5.50
Orczifalva	6.51	1.34	6.07
Vinga	7.08	2.04	6.32
Németh-Ságh	7.23	2.25	6 53
Aradulŭ nou	7.40	2.54	7.24
Aradŭ	7.50	3 10	7.40

Petroşenĭ—Simeria (Piski)

	Trenŭ omnibus	Trenŭ omnibus	Trenŭ de pers.
Petroşenĭ	6.49	9.33	5.28
Baniţa	7.27	10.14	6.06
Crivadia	8.06	10 54	6.45
Pui	8.50	11.37	7.25
Haţegŭ	9.31	12.17	8 02
Streiu	10.16	12.58	8.44
Simeria	10.53	1.35	9.15

Nota: Órele de nópte suntŭ cele dintre liniile gróse.

Tipografia ALEXI, Braşovŭ.